

THỦ TƯỚNG NGUYỄN VĂN TÂM

Vĩnh Bảo

Thủ Tướng Nguyễn Văn Tâm sanh trưởng tại Tây Ninh, xuất thân từ một Thầy giáo dạy trường Tây ninh.

Được chuyển qua ngạch hành chánh chức vụ Đốc phủ. Ông Tâm có học một năm Droits Administratifs tại Hà nội (1), viết và nói tiếng Pháp rất hay và lưu loát.

Năm 1938, Ông Mariani (2) gọi tôi đi theo Ông xuống Cai lậy. Tại đây Ông ghé Quận thăm Ông Nguyễn văn Tâm để xin mượn chiếc ghe găng máy đuôi tôm để đi thăm ruộng ở kinh Tổng đốc Lộc. Ông Nguyễn văn Tâm đưa ông ký tên tờ mượn ghe máy, và sau đó Ông Tâm có chia cho Ông Mariani xem bức ảnh của Tướng Nguyễn văn Hình lúc ấy đang theo học tại trường võ bị Saint Cyr mang quân hàm Thiếu Úy. Ông Mariani nói “mes compliments”.

Cho mượn ghe máy, nhưng Ông Tâm cũng cùng đi chơi với Ông Mariani. Ghe đến một cái làng, trên bờ mấy Ông Hội tề nghe Quan lớn Chủ quận đến, đánh trống châu nghinh tiếp. Ghe máy không cập được sát bên (mũi ghe cách bờ sông khoảng một thước). Nghĩ mình còn trẻ khỏe mạnh, nên tôi đề nghị xin Ông cho phép đờ Ông lên bờ. Ông từ chối, và tự mình, từ mũi ghe phóng như bay lên bờ một cách rất gọn gàng, miệng nói với tôi “cậu thấy chưa, tôi có võ mà”.

Khoảng năm 1930, tại quận Cao Lãnh có Ông Đốc phủ Lê văn Mảng, một người triệt để chống cộng sản. Nhà nước Pháp cho Ông trọn quyền hành động theo kiểu “tiền trăm hậu tấu”. Danh nổi như cồn, nghe đến tên Ông ai ai cũng khiếp sợ. Sau Ông Lê văn Mảng là Ông Nguyễn văn Tâm, khi làm Chủ quận Cai lậy, người ta gọi rất đúng là “cọp Cai lậy” bởi tánh của Ông rất cứng rắn và thẳng thắn, sát phạt cộng sản không nương tay. Ông Tâm cũng là nhà thơ, ngày đầu nhận nhiệm vụ, ông bài ra tiệc, tập họp các vị thi sĩ trong quận, tha hồ xướng họa qua lại với nhau.

Nào ai ngờ dựa vào ý thơ, Ông Tâm nhận diện ra ai là người chống Pháp, thân cộng sản, và rồi ra linh bắt giam.

Năm 1950, Ông Tâm giữ chức Tổng Giám đốc Công an (Directeur général de la Sûreté).

Ông Đốc phủ Nguyễn văn Bê, Tổng Thơ ký (Secrétaire général)

Mai hữu Xuân, Giám đốc Công an Nam phần, Commis Nguyễn văn Tôn, Phó Giám đốc.

Một hôm lính mang trình Ông Tâm một phạm nhân là Bác sĩ Trạch (rẻ của Ông Tâm) về tội hoạt động cho cộng sản.

Ông chỉ mặt Bác sĩ Trạch và nói: “Tao gặp mày lần này, mày đừng cho tao thấy mặt mày lần thứ hai” và sau đó ra lệnh trả tự do.

Một lần khác Công an phát hiện bắt được một tên Việt cộng đánh cắp tài liệu mật đưa ra ngoài (không biết bằng cách nào anh này xin được chân thơ ký đánh máy “đồ mật”)

Qua điều tra, Ông Tâm biết ra chính Ông Đốc phủ Nguyễn văn Bê là người thu nạp anh này (xin nói rõ: Ông Bê là người kế nhiệm Ông Tâm làm Chủ quận Cai lậy. Hai người rất thân, tutoyer với nhau).

Ông Tâm cho gọi Ông Bê vào văn phòng và quát to lên: “Bê, mày giết tao”, miệng nói, tay cầm cây thước thau vuôn, dài 6 tấc rượt Ông Bê đánh, khiến Ông Bê chạy vòng vòng né tránh đòn.

Kiến-trúc-sư Hoàng Hùng (3) bị bắt giam ở Huế về tội chứa La văn Liếm thời ấy là trưởng công an Việt cộng nội thành.

Cựu Hoàng Thành Thái đích thân đến gặp Ông Tâm để đề nghị xin thả.

Ông Tâm từ chối với câu: “Je défends la couronne de Sa Majesté Bảo Đại”.

Bác sĩ Nguyễn văn Hớn, người Sađéc (em của Bác sĩ răng Nguyễn văn Kiều) bị bắt và giam tại Long Xuyên về tội hoạt động cho Việt cộng. Đêm 30 của năm ấy Ông được cho về Sài Gòn ăn Tết với gia đình. Bác sĩ Nguyễn văn Kiều đưa em là Bác sĩ Hớn đến chào Ông Tâm.

Ông Tâm hỏi: “Ai ký giấy cho về?”.

Bác sĩ Hớn: Ông Tổng trưởng Tư pháp Nguyễn khắc Vê”.

Ông Tâm: “Tại sao Ông Vê ký mà tôi không được biết?”.

Ông Tâm bước trái vào phòng, nửa giờ sau, xe Công an đến áp giải Bác sĩ Hớn trở lại Long Xuyên.

Ông Tâm có người con trai (em Tướng Hình) năm 1945, sau khi đảo chánh Pháp (coup d’État du 9 Mars 1945) bị Nhứt bổng đào hố cho đứng xuống và dùng gươm chặt đầu tại quận Cao Lãnh. (4)

Lúc lộn xộn của năm 1945, Ông Tâm bị Thanh niên tiền phong Việt Minh bắt ở Chợ đêm, chặt ngón tay trở và trong cuộc tẩy thanh (opération) được Đại tá Massu giải cứu (Đại tá Massu sau này là Tướng).

Sau khi trao quyền lại cho Ông Ngô đình Diệm, Ông Tâm sang Pháp định cư. Theo lời kể lại của Anh Tuấn Lý Huỳnh khắc Dụng (Chưởng Lý Tòa Sơ Thẩm) định cư ở Reims thì Anh Dụng thỉnh thoảng có lên Paris thăm Ông Tâm và hai người có thi thơ xướng họa.

Ghi chú:

(1) Thời Pháp thuộc, người có Cử-nhân-luật thì có quyền chọn lựa như sau :

a. Tòa án (Magistrature) làm Tòa (Juge),

b. Luật sư (Avocat défenseur),

c. Cảnh sát trưởng (Commissaire de Police).

d. Hành chánh thì được đề cử ngay (nommé d’office) là Huyện hạng nhứt (Huyện de première).

Huyện Phủ có nhiều dạng:

Dạng a: Có Cử-nhân-luật được cử ngay (nommé d’office) là Huyện hạng nhứt (Huyện de première),

Dạng b: xuất thân từ Thơ ký Soái phủ (Secrétaire du Gouvernement), qua kỳ thi (concours), nếu đậu thì bắt đầu là Huyện hạng 3, dần dần lên Huyện hạng nhì, Hạng ba.

Dạng c: Trường hợp Ô. Nguyễn văn Tâm, Nguyễn văn Bê, Đặng ngọc Chấn, Đỗ văn Rờ gốc Thầy Giáo chuyển sang.

Huyện, Phủ thường khi là được đưa đi giữ chức vụ Chủ Quận (Délégué administratif), rồi từ đó dần dần lên Phủ, Đốc phủ, Đốc Phủ sứ, Đốc Phủ sứ ngoại hạng.

Thời Việt Nam Cộng Hòa thì có một số Chủ Quận được giao cho giữ chức Tỉnh Trưởng (Chef de Province), không có danh từ Chánh Tham biện (Administrateur).

Thời Pháp thuộc, đứng đầu Tỉnh là người Pháp, phần đông là xuất thân từ trường ENA (École Nationale d'Administration).

Miền Nam gọi là Chánh Tham biện Tỉnh trưởng (Administrateur, Chef de province),
Trung kỳ, Bắc kỳ, Miền, Lào gọi là Khâm sứ (Résident de France).

Đứng đầu Đông Dương là Quan Toàn quyền (Gouverneur Général de l'Indochine) (viết gọi tắt là "Gougal").

Nam kỳ là Gouverneur de la Cochinchine (viết gọi tắt là "Goucoch").

Trung kỳ, Bắc Kỳ, Miền, Lào là Ông Bảo (Résident supérieur).

(2) Năm 1937, Ông Mariani làm Directeur de la Chambre d'Agriculture, tọa lại tại góc đường Massiges (Mạc đình Chi) và đường Chasseloup Laubat (Hồng thập tự). Ông Phan khắc Sửu Kỹ sư Canh Nông, Chánh văn phòng. (thời điểm Chánh phủ Cách mạng lâm thời Nguyễn văn Thiệu và Nguyễn cao Kỳ, Ông Sửu giữ chức Quốc Trưởng).

Ông Mariani cũng là người chế ra loại rượu mang tên la Thanh yên.

(3) Kiên-trúc-sư Hoàng Hùng (con Cụ Hoàng Yển), trào Tổng thống Ngô đình Diệm giữ chức Tổng trưởng Bộ Kiến Thiết.

(4) Nhớ lại năm 1950, lúc làm Tổng Giám đốc Công an, Ông Tâm có gọi tôi đến văn phòng. Mở đầu câu chuyện, Ông hỏi tôi:

"Cậu ở Cao Lãnh, cậu có biết năm 1945, đứa con trai của tôi bị Nhựt Bồn chặt đầu không?"

Tôi đáp: "Thưa Ông, sau ngày 9 Mars Nhựt Bồn đảo chánh Pháp, một số người lôi cuốn tôi làm việc cho Nhựt Bồn, hay nhập bọn với họ để hoạt động chánh trị. Trong cảnh hỗn tạp, ngày 15 Mai 1945 tôi trốn lên Nam Vang. Mặc dù ở Nam vang, vụ con trai của Ông tôi có được biết nhưng thấy thì không.

Ông Tâm: "Tôi tưởng đầu thời điểm này cậu ở lại Cao Lãnh để theo bọn Việt Minh liệng lựu đạn".

Tôi đáp: "Nếu tôi ở lại Cao Lãnh và cộng tác với Việt Minh thì chắc chắn là không ai lại đi chọn người như tôi để làm cái chuyện liệng lựu đạn."

Ông Tâm cười.

** * * Chuyện bên lề: Lúc trước một số người đồn rằng họ thấy tại nhà Ông Tâm có treo trên vách một tấm biển to, trên ấy có 4 bốn chữ "ĐẠI ĐIỂM QUÂN THẦN" sơn son phết vàng, và cố ý mỉa mai bôi lọ Ông Tâm. Bốn chữ ấy dịch nghĩa như sau:*

ĐẠI	là to
ĐIỂM	là chấm
QUÂN	là bầy
THẦN	là tôi.
ĐẠI ĐIỂM	là "chấm to", nói lái lại là "chó Tâm",
QUÂN THẦN	là "bầy tôi", nói lái lại là "bồi Tây".

Tôi thực sự không trông thấy tận mắt, nhưng nhiều người quen với tôi xác nhận có thấy. Rất có thể một ai đó, bởi không ưa Ông Tâm mà vẽ ra để lấy cớ bôi lọ Ông.